

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Sfântul Serafim de Sarov

Cugetări alese

*Traducere de
Pr. Victor Manolache*

EDITURA EGYMENITA

2016

Cugetări alese

Acolo unde se află Dumnezeu, nu se găsește răul. Toate câte vin de la Dumnezeu au înăuntrul lor pacea, și-l îndeamnă pe om la osândire de sine și la smerenie.

„Credința fără fapte este moartă” (Iacov 2, 26). Adevărata credință nu poate să existe fără fapte. Cine crede cu adevărat, acela oricum va face fapte bune.

Dacă omul, din iubire de Dumnezeu și din dragoste pentru viața în virtute, nu-și face multe griji pentru sine, crezând că de el Se va îngriji Dumnezeu, această încredere în pronia divină este și potrivită și înțeleaptă.

Cel care-L iubește pe Dumnezeu cu adevărat, se socotește pe sine călător și străin pe acest pământ. În dorința lui să se unească cu Dumnezeu, doar spre Acesta își țintește continuu mintea și inima.

Om care se va hotărî să ducă viață lăuntrică, trebuie întâi de toate să aibă frică de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii (Pilde 1, 7).

Mintea omului treaz se aseamănă cu păzitorul grijuliu și cu străjerul Ierusalimului lăuntric. Din înălțimea vieții duhovnicești privește cu ochiul său curat puterile potrivnice, aflate împrejurul și înlăuntrul sufletului său, după cuvintele psalmistului: „Și au văzut ochii mei și au suferit vrăjmașii mei” (Ps. 53, 7).

†

Omul cât timp este în trupul său se aseamănă cu lumânarea aprinsă. Așa cum lumânarea este ursită să se topească, la fel și omul să moară. Sufletul lui însă este nemuritor, și de aceea trebuie să se îngrijim mai mult de suflet decât de trup: „Ce folosește omul dacă câștigă lumea întreagă, însă își pierde sufletul său? Sau ce poate să dea omul în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16, 26).

†

Dacă Domnul îngăduie ca neputințele să-l încerce pe om, atunci El îi va da și puterea răbdării.

†

Trebuie să-ți obișnuiești mintea să lucreze înlăuntrul legii Domnului. Sub îndrumarea Aceia să-ți petreci viața.

†

Pacea sufletului se dobândește prin strâmtorări. Sfânta Scriptură spune: „Am trecut prin foc și prin noianul mâhnirilor, dar la sfârșit ne-ai dus la loc de odihnă” (Ps. 65, 11).

†

Nimic nu folosește atât la dobândirea păcii lăuntrice, cât tăcerea și vorbirea cu noi înșine, mai mult decât cu ceilalți.